

DECIZIE

18 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Elena Covalenco
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Gennai Francesco, reprezentat de avocatul Ceban Alexandru,

în pricina civilă la cererea de chemare a lui Gennai Francesco împotriva Tatianeî Mîțu, Ecaterinei Mîțu, Întreprinderii cu Capital Străin „Armanda Cons” Societatea cu Răspunde Limitată, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău cu privire la declararea nulității contractului de antrepriză și recunoașterea dreptului de proprietate personală asupra bunului imobil și obligarea rectificării înscrisurilor din Registrul bunurilor imobile și la cererea reconvențională a Ecaterinei Mîțu împotriva lui Gennai Francesco cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Gennai Francesco și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 21 noiembrie 2013, prin care acțiunea inițială și acțiunea reconvențională au fost respinse ca fiind neîntemeiate,

constată:

La 16 ianuarie 2012, Gennai Francesco, reprezentat de avocatul Ceban Alexandru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatianeî Mîțu, Ecaterinei Mîțu, ÎCS „Armanda Cons” SRL, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău cu privire la declararea nulității contractului de antrepriză și recunoașterea dreptului de proprietate personală asupra bunului imobil și obligarea rectificării înscrisurilor din Registrul bunurilor imobile.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că este cetățean a Republicii Italiene, iar din 19 august 2006, este căsătorit cu Mîțu Ecaterina, căsătoria lor fiind înregistrată de către Oficiul Stării Civile mun. Chișinău și trecută în registrul de stare civilă sub numărul de înregistrare nr.912.

Susține că după încheierea căsătoriei, soția sa Mîțu Ecaterina a obținut cetățenia Republicii Italiene, locuind și activând preponderent în afara Republicii Moldova.

Relevă că în anul 2008, a decedat mătușa sa, Maria Rosa, care i-a lăsat moștenire un teren, pe care dînsul l-a vîndut, iar cota-parte din banii obținuți din realizarea acestei

averi succesoriale i-a investit într-un apartament în scopul obținerii unei surse de venit în urma oferirii imobilului în locațiune.

Menționează că pentru transferarea mijloacelor bănești dobândiți prin moștenire din Italia și în vederea minimalizării riscului, a deschis la BC „Moldova-Agroindbank” SA un cont valutar în euro nr.22521316392, la care la 27 ianuarie 2009 a transferat suma de 54 950 euro și un cont valutar în euro în BC „Energbank” SA, la care la 28 ianuarie 2009 a transferat suma de 54 400,50 euro.

Mai invocă că la 31 ianuarie 2009, dânsul personal și de inul singur a încheiat cu ÎCS „Armada Cons” SRL contractul de antrepriză nr.98/13F, prin care a procurat la prețul de 70 500 euro apartamentul deja construit în varianta gri, situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 49/14, ap.71, iar ulterior acest contract a fost prezentat băncilor BC „Moldova-Agroindbank” SA și BC „Energbank” SA privind justificarea operațiunii de achitare a apartamentului.

Afirmă că în temeiul contractului de antrepriză nr. 98/13F din 31 ianuarie 2009, a plătit prețul convenit al apartamentului în sumă totală de 70 500 euro, și anume: la 02 februarie 2009, prin ordinul de plată în valută străină nr. 1, BC „Moldova-Agroindbank” SA a transferat de pe contul său valutar nr.22521316392 suma de 40500 euro la contul ÎSC „Armada Cons” SRL nr.222401711258790, prin care la destinația plății a fost indicat contractul nr. 98/13F din 31 ianuarie 2009 și la descrierea operațiunii - plata pentru spațiu locativ situat în mun. Chișinău bd. Dacia 49/14, ap. 71, iar la 03 februarie 2009, prin ordinul de plată nr. 1, BC „Energbank” a transferat de pe contul său valutar nr.279485 suma de 30 000 euro la contul ÎSC „Armada Cons” SRL nr.222401711258790.

Potrivit reclamantului, după plata integrală a prețului convenit, urma , la înștiințarea ÎCS „Armada Cons” să recepționeze apartamentul, însă deoarece, nu a avut posibilitate de a recepționa personal apartamentul, la 04 februarie 2009, a întocmit la notarul privat Popa Lucia procura nr.265, prin care a împuternicit-o pe mama soției sale, Mîțu Tatiana, în vederea documentării recepționării imobilului procurat de dânsul, iar în procură a indicat expres că ultima urmează pe numele său, să cumpere un imobil și să-l administreze, inclusiv, și să depună documentele de proprietate pentru înregistrare la Oficiul Cadastral Teritorial.

Susține că, tot atunci, a întocmit procurile nr.266 și nr.267, prin care le-a împuternicit pe Mîțu Ecaterina și Mîțu Tatiana să dispună și de contul bancar nr.2233710795.978 deschis pe numele său la BC „Energbank” SA, precum și de conturile bancare nr.22521316392 și nr.22251309967 deschise pe numele său la BC „Moldova Agroindbank” SA, împuternicindu-le în mod expres să semneze în numele său și pentru el oriunde va fi necesar.

Indică că în pofida faptului că a acționat cu bună-credință și în strictă conformitate cu prevederile actelor normative în vigoare, a întreprins toate măsurile și a suportat toate cheltuielile, pârâții profitînd de lipsa sa din țară, manifestând reaua-credința și încălcînd legislația, au acționat în urma înțelegerii dolosive și contrar drepturilor și intereselor sale.

Astfel încît, la 21 octombrie 2011, în urma obținerii de la Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău, a extrasului din Registrul bunurilor imobile, a fost informat că apartamentul nr. 71 situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 49/14, a fost înscris nu în temeiul contractului de antrepriză nr.98/13F din 31 ianuarie 2009, ci în temeiul contractului de investire nr.98/13F din 30 iunie 2008.

Concomitent, obținând în aceeași zi și copia contractului de investire nr.98/13F din 30 iunie 2008, a aflat că acest contract, sub același nr.98/13F, însă datat cu ziua de 30 iunie 2008, a fost încheiat nu de Mîțu Tatiana, ci de soția sa Mîțu Ecaterina și ÎCS „Armada Cons” SRL.

Mai indică că contrar voinței sale și în lipsa consimțământului său exteriorizat, la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, nu a fost prezentat pentru înregistrare contractul de antrepriză nr.98/13F din 31 ianuarie 2009, ci contractul de antrepriză nr.98/13F din 30 iunie 2008, care a fost încheiat ilegal, respectiv, din considerentele expuse, contractul de antrepriză nr.98/13F din 30 iunie 2008, urmează a fi declarat nul.

Insistă, că fără acordul său și în lipsa unui contract de cesiune a creanțelor, ilegal a fost substituit de pîrîți în drepturile ce decurg din contractul de antrepriză nr. 98/13F din 31 ianuarie 2009, iar ulterior lipsit și de bunul imobiliar proprietate personală a lui, dobîndit în timpul căsătoriei din contul valorificării moștenirii primite cu titlu gratuit.

Consideră că prin acțiunile pîrîților au fost încălcate prevederile art. 1 al Primului Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care garantează protecția proprietății personale.

Cu referire la prevederile art. 231 din Codul civil, susține că contractul de antrepriză nr. 98/13F din 30 iunie 2008 urmează a fi declarat nul, deoarece a fost încheiat în urma înțelegerii dolosive dintre Mîțu Tatiana, care acționa în temeiul procurii din numele său, și ÎCS „Armada Cons” SRL, mai mult că acest contract, conform art. 220 din Codul Civil, contravine ordinii publice și bunelor moravuri, prin existența faptei de dobîndire ilicită a imobilului prin înșelăciune și abuz de încredere.

Solicită declararea nulității contractului de antrepriză nr. 98/13 F din 30 iunie 2008, dispunerea desființării retroactive cu restabilirea situației juridice a părților și terțelor existente la momentul întocmirii și semnării contractului de antrepriză nr. 98/13 F din 30 iunie 2008 și obligarea Oficiului Cadastral Teritorial mun. Chișinău să efectueze rectificarea înscrisurilor în Registrul Bunurilor imobile cu invocarea dreptului său personal de proprietate asupra apartamentului nr. 71 din mun. Chișinău, bd. Dacia 49/14 și excluderea proprietarului Mîțu Ecaterina. Totodată a solicitat încasarea de la Mîțu Ecaterina și Mîțu Tatiana în mod solidar a taxei de stat în sumă de 200 lei, cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 1 500 lei și repararea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

Prin precizările formulate la 08 aprilie 2013, Gennai Francesco a solicitat declararea nulității absolute a contractului de antrepriză nr. 98/13 din 30 iunie 2008, actului de predare-primire a imobilului din 15 mai 2009, cât și a acordului adițional din 15 mai 2009. Totodată a solicitat recunoașterea dreptului său de proprietate personală asupra apartamentului nr. 71 situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 49/14, radierea din registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate în devălmășie asupra ap. 71, bd. Dacia 49/14 mun. Chișinău cu intabularea dreptului de proprietate personală al său asupra apartamentului respectiv, cît și încasarea din contul pîrîților în beneficiul său, în mod solidar, a taxei de stat în sumă de 25000 lei, a sumei de 1500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și obligarea pîrților la reparația, în mod solidar, a prejudiciului moral prin echivalent bănesc în sumă de 300 000 lei, și încasarea, în mod solidar, a tuturor cheltuielilor de judecată suportate suportate la judecarea pricinii în cauză.

Suplimentar la cele invocate din cererea inițială a relatat că la 03 februarie 2009 de pe contul său valutar nr. 2233710795 din BC „Energbank” SA, prin ordinul de eliberare a numeralului nr. 515001614 a fost extrasă suma de 10 000 euro, care în

temeiul ordinului de încasare a numeralului nr. 506061622 din 03 februarie 2009 a fost depusă de pe contul de depozit nr. 2374748819.987 deschis în aceeași zi pe numele soției sale Mîțu Ecaterina în scopul obținerii profitului de procentele de depozit până la momentul când acestea mijloace bănești v-or fi necesari pentru finisarea apartamentului.

Menționează că după achitarea integrală la contul ÎSC „Armanda Cons” SRL a prețului convenit pentru apartament și dispunerea de pe contul de depozit pe numele soției a sumei de 10 000 euro, pe conturile sale bancare au rămas în total suma de 28 323,5 euro pentru acoperirea ulterioară a lucrărilor legate de finisarea apartamentului precum și pentru procurarea mobilei și tehnicii de uz casnic.

Insistă că sumele de bani care au rămas pe conturile bancare pe numele său și destinate finisării și mobilării apartamentului, au fost extrase în rate periodice de către Mîțu Tatiana și Mîțu Ecaterina, și anume: la 02 martie 2009 Mîțu Ecaterina a extras suma de 10000 euro de pe contul bancar nr. 2233710795.978 BC „Energbank” SA în temeiul ordinului de eliberare a numerarului nr. 515001614; la 19 mai 2009 Mîțu Ecaterina a extras suma de 2000 euro de pe contul bancar nr. 2233710795.978 BC „Energbank” SA în temeiul ordinului de eliberare a numerarului nr. 515001614; la 12 iunie 2009 Mîțu Tatiana a extras suma de 6000 euro de pe contul bancar valutar nr. 22251309967 din BC „Moldova-Agroindbank” SA filiala nr. 12 Chișinău în temeiul ordinului de eliberare a numerarului nr. 13646; la 10 septembrie 2009 Mîțu Ecaterina a extras suma de 2970 euro de pe contul nr. 22251309967 din BC „Moldova-Agroindbank” SA filiala nr. 12 Chișinău în temeiul ordinului de eliberare a numerarului nr. 13833; la 30 decembrie 2009 Mîțu Ecaterina a extras suma de 4888,62 euro de pe contul nr. 22251309967 din BC „Moldova-Agroindbank” SA filiala nr. 12 Chișinău în temeiul ordinului de eliberare a numerarului nr. 11154.

La fel invocă că în octombrie 2011, soția sa Mîțu Ecaterina, i-a declarat că dorește să divorțeze de el și să partajeze în părți egale apartamentul său, la ce însă i-a comunicat că este imposibil, deoarece apartamentul îi aparține doar lui, fiind procurat din banii săi obținuți din moștenire, concomitent solicitînd prezentarea documentelor pe apartament și doar atunci a aflat că a fost înșelat și deposedat ilegal de apartament.

La 03 noiembrie 2012, Mîțu Ecaterina a depus cerere reconvențională împotriva lui Gennai Francesco cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reconvenționale a arătat că în anul 2006 a înregistrat căsătoria cu Gennai Francesco la Oficiul Stării Civile Chișinău, iar peste trei zile după nunta, în urma unor neînțelegeri, pîrîtul prima dată a aplicat violența, a devenit foarte agresiv, a strigat, și a lovit-o de cîteva ori, după care dînsa a pierdut cunoștința, însă a două zi, pîrîtul i-a cerut scuze, explicînd comportamentul său ca rezultat a unor tensiuni psihologice excepționale, care nu se vor repeta mai mult niciodată.

Luînd în considerație, că a avut sentimente profunde față de pîrît, l-a iertat, și a încercat să uite de cel întîmplate.

Cu toate acestea pe parcursul următorilor ani, pîrîtul foarte des s-a comportat inadecvat, sărînd din rîs în plîns, strigînd și creînd presiuni psihice, în legătura cu ce s-a aflat permanent în stare depresivă.

Sustine că ulterior, găsind o corespondență electronică amoroasă prin programul „skype”, a soțului cu o alta domnișoara, și fiind copleșită de atmosfera tensionată în familie și minciunile, a ajuns la o decizie de a înregistra oficial divorțul cu pîrît, fapt despre care i-a comunicat ultimului aproximativ la începutul lunii octombrie 2011.

Afirmă că după ce i-a comunicat despre divorț, pîrîtul a devenit agresiv, convingînd-o să refuze, în favoarea lui, de cota-parte din apartament aflat în proprietatea comună în devălmășie, situat în mun. Chișinău, str. Dacia 49/14, ap. 71. Iar a doua zi, pîrîtul a insistat să intre în apartamentul mamei sale, unde dînsa locuia temporar, pentru a-i comunica despre partajarea apartamentului comun. Ulterior, aplicînd forța și intimidări, a realizat o percheziție adevărată în apartament, și ca urmare a luat setul de documente ce țin de procurarea, reparația și îngrijirea apartamentului comun, și cu toate acte pentru apartament a dispărut.

Menționează că peste trei zile a fost invitată de către pîrît la un avocat în scopul negocierii modului de partajare a apartamentului. La întîlnirea dată, pîrîtul i-a propus diferite modalități de a refuza în favoarea lui de cota sa parte, în schimbul unor obligații din partea lui, pe viitor, de a compensa prețul proprietății sale, la rîndul său, însă, dînsa i-a propus să vîndă apartamentul și să împartă banii obținuți, în final, a fost preîntîmpinată de către pîrît că acesta a găsit o modalitate de a o lăsa fără bunuri, și dacă nu va fi de acord cu propunerea lui, va fi acționată în judecată.

Invocă că în luna aprilie 2012 a făcut cunoștința cu cerere de chemare în judecată privind contestarea contractului de antrepriză nr.98/13F din 30 iunie 2008, în care este acuzată de dobîndirea ilicită a proprietății comune în devălmășie prin înșelăciune și abuz de încredere.

În calitate de, așa numitul, temei juridic pentru recunoașterea contractului nul, reclamantul a invocat art.220 din Codul Civil, și anume că contractul respectiv contravine ordinii publice și bunurilor moravuri, deoarece consideră că este un fapt de dobîndire ilicită a imobilului prin înșelăciune și abuz de încredere, fapt care constituie componența de infracțiune conform Codului Penal al RM, însă în opinia ei, această abordare reprezintă o încălcare gravă a prezumției de nevinovăție prevăzută de art. 21 din Constituția RM, și ca urmare aduce lezarea onoarei și demnității sale, deoarece orice dobîndire ilicită a bunurilor prin înșelăciune și abuz de încredere trebuie să fie dovedită ca atare prin sentința judecătorească, respectînd procedurile prevăzute de legislația în vigoare.

Apreciază acuzațiile aduce ei foarte grave și inadecvate, care au un scop ilegal, de a obține dreptul de proprietate asupra părții sale în proprietate comună în devălmășie.

Suplimentar, reclamanta a invocat că la 26 octombrie 2012, a aflat că a fost dat publicității un articol în ziarul «Панорама», comandat de către pîrîtul Francesco Gennai, unde dînsul a expus toate minciunile și acuzațiile false, ce în plus dovedește intențiile lui de a o intimida și a o dezechilibra psihic în scopul obținerii unei cote-părți ai apartamentului.

Astfel, din cauza situației stresante, minciunilor expuse în cerere de chemare în judecată, și comportamentului ilegal și agresiv al pîrîtului, demonstrat în timpul căsătoriei și după divorț, susține că la momentul actual, se tratează psiho-neurologic pentru restabilirea echilibrului emoțional, și reîntoarcerea credinței în normele moralității și sinceritatea oamenilor.

Consideră că comportamentul fostului său soț întrunește toate semnele definițiilor a violenței în familie, violență fizică, psihologică și economică descrise în art. 2 a Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței, din care motiv consideră îndreptățită de a cere admiterea prezentei cereri.

Solicită încasarea de la Gennai Francesco în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei și taxa de stat în mărime de 100 lei.

Prin cererea privind completarea obiectului acțiunii, înaintată la 04 ianuarie 2013, Mîtu Ecaterina a solicitat suplimentar și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 21 noiembrie 2013, acțiunea inițială și acțiunea reconvențională au fost respinsă ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel din Chișinău din 16 septembrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Gennai Francesco și menținută hotărârea primei instanțe.

La 30 decembrie 2014, Gennai Francesco, reprezentat de Ceban Alexandru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărîrea instanței de fond și decizia instanței de apel, considerîndu-le emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, fără elucidarea și constatarea deplină a circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a pricinii, susținînd că concluziile primei instanțe, expuse în hotărîri, sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Afirmă că atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au luat în considerație că contractul de antrepriză nr.98/13F din 31 ianuarie 2009, încheiat de el, fără consimțămîntul său, a fost substituit de intimați cu Contract de antrepriză nr.98/13F din 30 iunie 2008 contestat, care este un contract simulat, încheiat cu intenția de a ascunde un alt act juridic, iar în sensul art.221 Cod civil actul juridic simulat este nul.

Susține că nu corespund realității afirmațiile instanțelor ierarhic inferioare precum că invocînd că, contractul de antrepriză din 31 ianuarie 2009 a fost substituit cu cel din 30 iunie 2008, dînsul nu a prezentat actul de recepție finală a apartamentului în temeiul contractului de antrepriză menționat.

Deoarece atât în instanța de fond cât și în instanța de apel au fost prezentate și examinate originalele următoarelor acte, în 2 exemplare fiecare: Acordul adițional la contractul de antrepriză nr.98/13F din 31 ianuarie 2009, prin care a fost modificat conținutul art.5 din contractul de antrepriză nr.98/13F din 31 ianuarie 2009 referitor la ordinea de plată a costului apartamentului; Actul de predare-primire a imobilului, creat în temeiul contractului de antrepriză nr.98/13F din 31 ianuarie 2009, în care este indicat precum că imobilul a fost recepționat de recurent, însă, acest act nu a fost semnat de el și pe unul din exemplare se conține mențiunea „Т.Мыцу по доверенности №98/13/F от 04.02.09”. Filele acestui act sunt cusute și sigilate cu ștampila umedă a ÎCS „Armada Cons” SRL.

Prin urmare, consideră că instanța de fond și instanța de apel au săvîrșit încălcări grave, care au dus la soluționarea greșită a pricinii, or prin negarea depravată a faptului prezentării probelor (actelor în original) instanțele de fond și de apel au încălcat grav drepturile și libertățile fundamentale ale sale.

Insistă că cu concursul instanțelor de fond și apel, a fost lipsit de proprietatea sa personală.

La 25 februarie 2015 Mîtu Ecaterina a depus referință la recursul declarat, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia și a solicitat respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia decizie instanței de apel din 16 septembrie 2014 a fost expediată în adresa recurentului la 31 octombrie 2014, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 17 vol.III).

Astfel, instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 decembrie 2014 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Tatianeî Mîtu, Ecaterinei Mîtu, ÎCS „Armada Cons” și Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, Gennai Francesco, în urma concretizării revendicărilor a solicitat declararea nulității absolute a contractului de antrepriză nr. 98/13 din 30 iunie 2008, actului de predare-primire a imobilului din 15 mai 2009, cât și a acordului adițional din 15 mai 2009. Totodată a solicitat recunoașterea dreptului său de proprietate personală asupra apartamentului nr. 71 situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 49/14, radierea din registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate în devălmășie asupra ap. 71, bd. Dacia 49/14 mun. Chișinău cu intabularea dreptului său de proprietate personală asupra apartamentului respectiv, cât și încasarea din contul Tatianeî Mîtu, Ecaterinei Mîtu, ÎCS „Armada Cons” în beneficiul său, în mod solidar, a taxei de stat în sumă de 25000 lei, a sumei de 1500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și obligarea pîrților la reparația, în mod solidar, a prejudiciului moral prin echivalent bănesc în sumă de 300 000 lei, și încasarea, în mod solidar, a tuturor cheltuielilor de judecată suportate suportate la judecarea pricinii în cauză

La rîndul său Ecaterina Mîtu a depus cerere reconvențională împotriva lui Gennai Francesco, solicitînd încasarea de la Gennai Francesco în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei și taxa de stat în mărime de 100 lei.

Fiind investite cu judecarea pricinii în speță, atât instanța de apel, cât și prima instanță, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și avînd la bază cumulul de probe prezentate de pârți, corect au ajuns la concluzia respingerii atît a acțiunii inițiale, cât și celei reconvenționale.

Din conținutul recursului declarat rezultă că recurentul Gennai Francesco invocă dezacordul cu hotărârile nominalizate numai în partea respingerii acțiunii inițiale.

În conformitate cu art. 442 alin (1) CPC judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Verificînd legalitatea hotărârilor instanțelor de judecată, în partea contestată, în raport cu prevederile aplicabile la caz și argumentele aduse în recurs, instanța de recurs constată că instanțele ierarhic inferioare au aplicat corect normele de drept procedural și material care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții echitabile participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă cu certitudine faptul că la 19 august 2006 între Gennoi Francesco și Mîțu Ecaterina a fost înregistrată căsătoria, care a fost trecută în registrul de stare civilă la nr. 912 (f.d. 52 vol.I).

Tot materialul probator atestă că prin hotărîrea Judecătorei Botanica din 18 aprilie 2012, căsătoria între Gennai Francesco și Ecaterina Mîțu a fost desfăcută (f.d. 186 vol.I).

Este cert și faptul că la 30 iunie 2008 între ÎCS „Armada Cons” SRL și Mîțu Ecaterina a fost încheiat contractul investițional nr. 98/13F privind construirea spațiului locativ. Conform prevederilor contractuale ultima a comandat și s-a obligat să achite, iar întreprinderea s-a obligat să construiască apartamentul nr.13F din str. Dacia 49/14, mun. Chișinău, etajul 15 cu suprafața totală de 96,7 m.p. Prețul apartamentului a fost convenit de părți în mărime de 70 500 euro. Ulterior, însă, prin acordul adițional din 15 mai 2009, părțile au modificat obiectul contractului, fiind stabilit apartamentul nr. 71, etajul 14 situat pe aceeași adresă și cu suprafața stabilită inițial (f.d. 34-46, 51 vol.I).

La aceeași dată, și anume, 15 mai 2009, între SRL „Armada Cons” și Mîțu Ecaterina a fost semnat actul de transmitere-primire a obiectului imobiliar, construit în temeiul contractului investițional nr. 98/13F din 30 iunie 2008, prin care SRL „Armada Cons” a transmis, iar Mîțu Ecaterina a primit în proprietate apartamentul nr. 71 situat în mun. Chișinău, str. Dacia 49/14 cu suprafața de 96,3 m.p. (f.d. 47-50).

La fel, extrasul din Registrul bunurilor imobile eliberat de Agenția Relații Funciare și Cadastru, OCT Chișinău la 21 octombrie 2011 atestă că apartamentul nr. 71 situat în mun. Chișinău, str. Dacia 49/14 cu suprafața de 96,3 m.p., nr. cadastral 0100114.010.01.071 aparține cu drept de proprietate lui Gennai Francesco și Mîțu Ecaterina cu cota-parte egală, drept înregistrat la 21 mai 2009 (f. d. 33 vol.I).

Prin urmare, este incontestabil că apartamentul nr. 71 situat în mun. Chișinău, str. Dacia 49/14, constituie proprietate comună în devălmășie a lui Gennai Francesco și Mîțu Ecaterina, fiind dobândită de ultimii în timpul căsătoriei și în condițiile art. 320 alin. (2) din Codul civil înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Conform art. 19 alin. (1) Codul familiei, bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei sînt supuse regimului proprietății în devălmășie.

Conform art. 20 alin. (3) Codul familiei, sînt proprietate în devălmășie a soților bunurile mobile și imobile, valorile mobiliare, depunerile și cotele de participație în capitalul social din instituțiile financiare sau societățile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum și alte bunuri dobândite în timpul căsătoriei, chiar dacă sunt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soți.

Iar la alin.(5) al aceluiași articol este stipulat că proprietate în devălmășie a soților sunt bunurile care au fost dobîndite din ziua încheierii căsătoriei pînă în ziua încetării acesteia. Instanța judecătorească este în drept, în baza cererii soțului interesat care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobîndite de către el în perioada cît soții au dus gospodării separate proprietate a acestuia.

De altfel, la caz au relevanță și prevederile art. 371 Cod civil, care la fel indică că bunurile dobîndite de soți în timpul căsătoriei sînt proprietatea lor comună în devălmășie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Orice bun dobîndit de soți în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmășie pînă la proba contrară.

Raportând la caz prevederile normei enunțate, instanța de recurs constată drept corectă mențiunea primei instanțe cu privire la netemeinicia pretenției lui Gennai Francesco cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate personală asupra apartamentul nr. 71 situat în mun. Chișinău, str. Dacia 49/14, or, fiind incontestabil că imobilul menționat a fost procurat de către Gennai Francesco și Mîțu Ecaterina în timpul căsătoriei, respectiv cazului din speță este aplicabil institutul proprietății comune în devălmășie a soților.

Instanța de recurs constată a fi fără suport legal și susținerea recurentului Gennai Francesco precum că intimații au substituit contractul de antrepriză din 31 ianuarie 2009 cu cel din 30 iunie 2008, or reieșind din obligația probațiunii, prevăzută de art. 118 CPC, recurentul nu au adus, în susținerea celor invocate, probe incontestabile care ar atesta substituirea actului contestat în scopul dobândirii ilicite a bunului imobil litigios de către intimata Mîțu Ecaterina.

Respectiv, în condițiile menționate justificat instanțele ierarhic inferioare au respins și pretenția lui Gennai Francesco cu privire la declararea nulității a contractului de antrepriză nr. 98/13 din 30 iunie 2008, actului de predare-primire a imobilului din 15 mai 2009, cât și a acordului adițional din 15 mai 2009, corect remarcând că această pretenție este lipsită de suport legal și probatoriu, or Gennai Francesco nu a făcut dovada faptului că actele menționate au fost încheiate în urma înțelegerii dolosive sau că actele juridice menționate contravin legii, ordinii publice sau bunelor moravuri.

În susținerea aprecierilor redade, instanța de recurs reține că potrivit art. 231 alin. (1) Cod civil, actul juridic încheiat în urma înțelegerii dolosive dintre reprezentantul unei părți și cealaltă parte poate fi declarat nul de instanța de judecată.

Însă, cum corect au constatat și instanțele inferioare, actele juridice contestate de către Gennai Francesco nu pot fi declarate nule, deoarece pentru a fi considerat nul actul juridic prin prisma normei citate este necesară existența înțelegerii dolosive dinte reprezentant și cealaltă parte, fără a fi manifestată voința reprezentatului, aceasta din urma fiind înlocuită cu voința reprezentantului.

Pe cînd la caz probe în acest sens nu au fost prezentate, în timp ce art. 211 Cod civil, stabilește expres necesitatea de a fi făcută dovada faptului că actul juridic a fost încheiat în rezultatul săvîrșirii de către reprezentat în mod intenționat cu rea voință a unor acțiuni care contravin voinței reprezentatului.

Or, deși recurentul în argumentarea pretențiilor cu privire la declararea nulității actelor menționate se axează la existența contractului de antrepriză nr. 98/13F din 31 ianuarie 2009, cu toate acestea instanței nu a fost prezentat actul menționat în original, sau confirmat în modul stabilit, încît, nefiind dovedită nici proveniența acestuia, iar ca urmare, nu poate avea nici efecte juridice și nici pusă în discuție valabilitatea acestuia.

Așa fiind, este evident că temeuri de facto și de iure pentru declararea nulității contractului de antrepriză nr. 98/13F din 30 iunie 2008 și acordurilor adiționale la acesta, precum și recunoașterea dreptului de proprietate personală a lui Gennai Francesco asupra apartamentului nr. 71 situat în mun. Chișinău, str. Dacia 49/14, în speță nu au fost stabilite și ca urmare justificat au fost respinse de către instanțele ierarhic inferioare.

În această ordine de idei, se atestă și corectitudinea concluziei primei instanțe cu privire la respingerea și altor capete de cerere formulate de către Gennai Francesco cu privire la încasarea cheltuielilor suportate la judecarea cauzei și recuperarea prejudiciului moral, corect fiind menționat că aceste cerințe sunt subsecvente celei principale.

Prin urmare, sunt apreciate critic susținerile recurentului precum că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca stabilite, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece acestea contravin constatărilor relateate.

În conexiunea celor relateate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde s-a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Astfel fiind instanța de recurs reține că instanțele de judecată ierarhic inferioare în situația dedusă judecării corect au ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii inițiale și respingerii acesteia ca neîntemeiată.

Totodată instanța de recurs, având în susținere prevederile art. 442 alin (1) CPC, consideră inoportun de a se pronunța cu privire la temeinicia sau netemeinicia deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2014 și hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 21 noiembrie 2013 în partea necontestată

Pentru considerentele mai sus expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Gennai Francesco, reprezentat de Ceban Alecxandru.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2014 și hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 21 noiembrie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gennai Francesco împotriva Tatianeî Mîțu, Ecaterinei Mîțu, Întreprinderii cu Capital Străin „Armanda Cons” Societatea cu Răspunde Limitată, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău cu privire la declararea nulității contractului de antrepriză și recunoașterea dreptului de proprietate personală asupra bunului imobil și obligarea rectificării înregistrurilor din Registrul bunurilor imobile și la cererea reconvențională a Ecaterinei Mîțu împotriva lui Gennai Francesco cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Elena Covalenco

Tamara Chișca-Doneva